

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 2770/15
Дана: 25.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Олге Петровић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа пуномоћник адвокат Обред Драгутиновић из Београда, Металска бр. 50/7, против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије – Рашки управни округ са седиштем у Краљеву, ради поништаја решења број 363-354-00116/2014-10 од 16.12.2014. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 25.04.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије – Рашки управни округ са седиштем у Краљеву број 363-354-00116/2014-10 од 16.12.2014.године и предмет ВРАЋА туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Одсека за урбанизам, грађевинарство, комунално стамбене и економске послове Општинске управе општине Трстеник број 354-115/2014-06 од 28.08.2014.године. Ожалбеним решењем од 28.08.2014.године, ставом I диспозитива, наређује се тужиоцу и Б.Б. из ..., да одмах по пријему овог решења о свом трошку уклоне помоћни објекат који је изграђен у ... преко сеоског канала на кп. бр. ... КО ..., зато што је исти саграђен без грађевинске дозволе; ставом II диспозитива, решење о уклањању објекта, односно његовог дела односи се и на делове објекта који нису описани у решењу о рушењу, а настали су након састављања забележбе – записника о

извршеном инспекцијском прегледу од 21.08.2014.године и чини једну грађевинску целину; ставом III диспозитива, пре уклањања објекта, односно дела објекта није потребно урадити пројекат рушења; ставом IV диспозитива, ако извршеник сам не спроведе извршење решења о уклањању објекта, односно његовог дела, решење ће се извршити преко привредног друштва, односно другог правног лица или предузетника, на терет извршеника, о чему ће овај орган донети посебам закључак; ставом V диспозитива, жалба на ово решење не одлаже извршење решења.

У тужби, поднетој овом суду дана 18.02.2015.године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога и навео да не поседује ни једну парцелу у КО ..., па ни ову која се наводи у првостепеном решењу број ... КО ..., већ сву непокретну имовину тужилац поседује на подручју КО ..., због чега је решење нејасно, посебно став 2. изреке првостепеног решења, није јасно да ли се уклања објекат или његов део и који део. Истиче да тужени и првостепени орган нису уз помоћ вештака – геометра утврдили где су тачке ослоња за мост у двориште тужиоца, па и за објекат, да би могли правилно применити право. Указује да је наследник свог оца, дакле савестан држалац и власник и то преко 20 година, као и да му није омогућено да се изјасни у поступку непосредно или преко пуномоћника о предмету и доказима. Стога предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Србије“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења од 16.12.2014. године, тужени орган је решавајући о жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења од 28.08.2014.године, нашао да је жалба неоснована, јер из списка предмета ове управне ствари се види да је инспекцијским увидом дана 21.08.2014.године првостепени орган утврдио и записнички констатовао да је инвеститор овде тужилац, на кп. бр. ... КО ... изградио помоћни објекат преко сеоског канала који пролази кроз двориште, да грађевинску дозволу за помоћни објекат не поседује, а поседује решење о грађевинској дозволи бр. 351-100/2001-04 од 17.08.2001.године за стамбени објекат на кп. бр.... КО ..., па је правилно поступио првостепени орган када је сходно чл. 1176. став 1. тачка 1) Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09, 64/10 и 24/11), донео ожалбено решење, чиме није повређен закон на штету тужиоца.

По оцени Управног суда, овако дати разлози у образложењу оспореног решења се не могу прихватити као правилни и на закону засновани.

Наиме, диспозитив ожалбеног решења је неодређен и нејасан и у супротности са стањем у списима предмета, на шта се основано указује тужбом тужиоца. Ово стога што се у ставу I диспозитива нису наведене димензије помоћног објекта, чије уклањање је наређено, на основу којих би се исти могао идентификовати, односно исти није описан, како је наведено у ставу II диспозитива ожалбеног решења, што је све у супротности са чланом 198. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10). Затим, нејасно је да ли се помоћни објекат налази на кп. бр. ... КО ... или на кп. бр. ... КО ..., а имајући у виду стање у списима, записник грађевинског инспектора на лицу места од 21.08.2014.године и приложени уз тужбу извод из листа непокретности бр.... КО ..., према коме је кп. бр. ... КО ... уписана као својина тужиоца 1/1. Поред тога, из записника о инспекцијском надзору од 21.08.2014.године није јасно да ли је истом присуствовао тужилац или није, те да ли му је омогућено да учествује у управном поступку пре доношења ожалбеног решења у складу са чланом 9. Закона о општем управном поступку. На овај начин су органи учинили повреде правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер стање у списима, пропис на који се органи позивају (у образложењу оспореног решења се погрешно наводи чл. 1176. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи) и дати разлози не упућује на решење какво је дато у диспозитиву. Тужени орган је учинио и повреде правила поступка из члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку, јер није санкционисао учињене повреде правила поступка од стране првостепеног органа.

У поновном поступку тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изложеног, Управни суд је, налазећи да је закон повређен на штету тужиоца, на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.04.2018. године, I-3 У 2770/15

Записничар
Биљана Стојановић,с.р.

Председник већа - судија
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ